

Storkens hjælper

Social- og sundhedsassistent Karen-Lis Simonsen har fundet en af fagets allermindste nicher: En fertilitetsklinik.

AF ANNE GULDAGER

FOTO MARK KNUDSEN/MONSun

Der er noget med Karen-Lis Simonsen, graviditet, fødsler og børn.

Som ung drømte hun om at blive jordemoder, men det gjorde alt for mange andre også, så det lykkedes ikke at blive optaget på uddannelsen.

I stedet for blev hun først fodterapeut og senere social- og sundhedsassistent. Det sidste bragte hende til fødegangen på Frederiksberg Hospital og i 2010 til drømmejobbet på Rigshospitalets fødegang, hvor hun var i 7 år.

"Jeg elskede mit arbejde på fødegangen, men jeg kunne ikke blive ved med at holde til nattevagterne og fik for højt blodtryk", fortæller Karen-Lis Simonsen, der i perioder måtte sygemelde sig.

Derfor var hun heller ikke i tvivl om, at hun skulle tage chancen, da en tidligere kollega, en jordemoder, ringede og sagde, at der netop var blevet opslået en stilling til en erfarne social- og sundhedsassistent på den private fertilitetsklinik StorkKlinik på Store Kongensgade i København.

Karen-Lis Simonsen søgte og fik endnu et drømmejob. Ikke som en foræring, men i konkurrence med flere andre

og efter et grundigt ansættelsesforløb med to samtaler. I en alder af 61 år.

"Jeg er stolt af mig selv. Over at jeg turde at springe helt ud af min komfortzone og starte forfra på noget helt nyt. Meget stolt faktisk".

GYLDNE DRÅBER

Og nyt er det. Hvor Karen-Lis Simonsen før var med til at tage imod de nyfødte, medvirker hun nu ved udtagning af æg hos kvinder, der ikke kan blive gravide ad naturlig vej.

Det sker i et tæt samarbejde mellem lægen, embryologen (specialuddannet bioanalytiker, red.) fra det tilstødende laboratorium og så Karen-Lis Simonsen.

Lægen fører en nål ind i kvindens æggestok og videre ind i æggeblæserne, hvor æggene ligger i en væske, og Karen-Lis betjener en pumpe, der suger væsken med æg ud. Væsken med æggene håndterer hun i et reagens-

glas, og det gælder om ikke at spilde så meget som en dråbe.

"Det kan være lige netop den dråbe, hvor det bedste æg befinder sig. Det er jo guld, jeg sidder med", forklarer hun.

INSPIRATION FRA TYSKLAND

Karen-Lis Simonsen er den første social- og sundhedsassistent på StorkKlinik. Hendes kolleger er fortrinsvis

StorkKlinik

StorkKlinik er startet af jordemoder Nina Stork i 1999, hvor klinikken tilbød kunstig befrugtning til enlige og lesbiske kvinder. I dag er klinikken en del af VivaNeo, der har fertilitetsklinikker over hele Europa og behandler alle former for barnløshed.

PUMPE. Lægen fører en nål ind i kvindens æggestok og videre ind i æggeblærerne, hvor æggene ligger i en væske. Karen-Lis Simonsen betjener en pumpe, der suger væsken med æg ud.

OMHU. Væsken med æg rækker Karen-Lis Simonsen ind i det tilstødende laboratorium, hvor embryologerne venter. Ikke en dråbe må gå til spilde.

sygeplejersker, jordemødre, læger og bioanalytikere.

Tidligere gik tjansen ved pumpen, på skift mellem sygeplejersker og jordemødre, og sådan kunne det sagtens være fortsat, hvis ikke klinikens administrerende direktør, Iben Frithiof Kristoffersen, havde ladet sig inspirere af en klinik i Tyskland, der har gode erfaringer med at ansætte en social- og sundhedsassistent.

"Vi har altid udfordret

Storkens hjælper...

- ▶ rammerne for, hvem der gør hvad. Her er også sygeplejersker, der udfører opgaver, der andre steder ville blive udført af en læge. Det giver noget kontinuitet i samarbejdet med lægen og embryologerne, at det er den samme person, der bemande pumpe-funktionen i stedet for at lade den gå på skift", forklarer direktøren.

HOLDER ORDEN

Nogle formiddage når Karen-Lis Simonsen at sige goddag og farvel til otte kvinder, der skal have taget æg ud, andre dage kan det være færre.

Om eftermiddagen vandrer æggene den anden vej, og rummet optages af kvinder, der 2-5 dage tidligere har fået taget æg ud. Æggene er i den mellemliggende periode blevet befrugtet i laboratoriet, og kvinderne får dem nu lagt op igen.

Opsætningen af æg er Karen-Lis Simonsen ikke involveret i, men hun fortæller så engageret om alle processer i det højt specialiserede arbejde på klinikken, at man glemmer, at den kun har

VASK. Karen-Lis Simonsen blev inden ansættelsen advaret om, at hun også skulle tage sig af vasketøjet. Det har hun det fint med: "Jeg føler, at jeg udfører noget, der får huset til at hænge sammen".

været hendes arbejdsplads i godt et halvt år.

Hun styrer hjemmevant mellem de mange rum med forskellige funktioner, rundt om hjørner og op ad trapper, og for den udenforstående er det ikke til at fatte, at et halvt år har været nok til overhovedet at lære at finde rundt.

Men det hjælper selvfølgelig når man har en funktion i mange af rummene. Meget af arbejdsdagen går med at holde orden, fylde op og gøre klar, så de andre faggrupper kan tage sig af dét, der er deres specialer, uden at skulle bekymre sig om praktiske ting.

Og Karen-Lis Simonsen går til opgaven med at vaske og folde håndklæder med samme omhyggelighed, som

hun håndterer reagensglasene med de gyldne dråber. Om det er opvaskemaskinen eller autoklaven, der skal fyldes og tømmes, betyder ikke noget, for begge dele er lige vigtigt for at få det hele til at køre.

"Jeg synes også, jeg bruger min faglighed, når jeg rydder op. At rydde op og sørge for, at der er de instrumenter og udstyr, der skal bruges, handler jo også om sikkerhed", erklærer hun med den faglige stolthed, der kun kommer naturligt, når man ved, at man gør sit arbejde ordentligt og værdsættes derefter.

DET BEDSTE ER ARBEJDSTIDEN

På grund af æggenes cyklus er klinikken åben 365 dage

om året. Der er dog ikke æg-udtagning om søndagen, så dér holder Karen-Lis Simonsen fri, mens hun må på arbejde hver anden lørdag.

"Det bedste ved det her job, er arbejdstiden", erkender hun blankt. 32 timer, fordelt på fem dage om ugen fra klokken 7.30.

"Jeg savner selvfølgelig mine kolleger gennem mange år, men jeg savner ikke at have fagfæller. Jeg føler, at jeg udfører noget, der får huset til at hænge sammen".

Karen-Lis Simonsen er med andre ord lige præcis dér, hvor hun gerne vil være. Og det er ikke første gang:

"Jeg har aldrig fortrudt, at jeg blev social- og sundhedsassistent. Det er et fag, man kan flytte sig med".

